Dosarul nr. 4-4268/2022
4-22170294-12-4-22112022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 martie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefierilor Cristina Ciobanu, Tatiana Mătăsaru
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator din cadrul CNA, Anton Sochirca
Avocatului Ion Ticu
Contravenientului *****

examinând în şedinţă de judecată publică, cauza contravenţională privindu-l pe ***** (*născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, angajat în funcţia de executor judecătoresc*) învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 313 din Codul contravenţional,

a c o n s t a t a t :

1. La 15 noiembrie 2022, agentul constatator Pşeniţa Daniel (din cadrul CNA), a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui ***** fiind învinuit pentru faptul că la 26 august 2022, în secretariatul Centrului cu nr. 5344-DR a fost înregistrat raportul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Plevan Vasile, privind examinarea acţiunilor executorului judecătoresc ***** prin prisma săvârşirii contravenţiei prevăzute la art. 312-313 din Codul contravenţional. Ulterior, la 17 octombrie 2022, materialul menţionat a fost înregistrat în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente al CNA cu nr. 316, fiind pornit procesul contravenţional.

Din conţinutul sesizării reiese că, executorul judecătoresc *****, având în gestiune documentul executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012, emis de Curtea de Apel Chişinău, strămutat de la executorul Doroftei Igor, cu privire la obligarea Consiliului Municipal Chişinău să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune SRL „*****”, a unui alt lot de teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior cu destinaţia „sub construcţie”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha, a aplicat sechestrul pe lotul de teren amplasat la intersecţia străzilor Calea Orheiului - bd. Renaşterii Naţionale din mun. Chişinău cu suprafaţa de 5,10 ha, contrar prevederilor documentului executoriu menţionat.

Din analiza materialelor acumulate, s-a stabilit că, la 17 iulie 2012, Curtea de Apel Chişinău a emis hotărârea prin care a admis parţial cererea de chemare în judecată a SRL „*****” şi a obligat să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune şi încheierea contractului cu SRL „*****”, a unui alt teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior în raza cartierelor locative a mun. Chişinău, cu destinaţie „sub construcţii”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha şi încheierea contractului de locaţiune.

Astfel, la 27 noiembrie 2012, de către executorul judecătoresc Doroftei Igor a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2013, creditorul SRL „*****”, a fost substituită cu succesorul său în drepturi SRL „*****”.

La cererea creditorului SRL „*****”, prin încheierea nr. R064-129/2021 din 13 ianuarie 2022, executorul judecătoresc Igor Doroftei a dispus strămutarea documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012, emis de Curtea de Apel Chişinău, executorului judecătoresc *****.

La 18 ianuarie 2022, creditorul SRL „*****”, a depus o cerere executorului judecătoresc ***** prin care a comunicat că potrivit informaţiei din Registrul bunurilor imobile, lipseşte grevarea aplicată de către executorul judecătoresc Doroftei Igor.

Astfel, în aceeaşi zi, executorul judecătoresc *****, în scopul asigurării executării documentului executoriu, contrar prevederilor documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, cu privire la obligarea Consiliului mun. Chişinău şi Primăriei mun. Chişinău să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune SRL „*****” (succesor în drepturi SRL „*****”), a unui alt teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior în raza cartierelor locative ale mun. Chişinău, cu destinaţie „sub construcţie”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha, depăşindu-şi atribuţiile de serviciu, la locul de muncă în biroul de serviciu amplasat în mun. Chişinău, str. Alexei Şciusev, 27, of. 2, a emis încheierea nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022 şi a aplicat sechestru asupra bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chişinău, bd. Renaşterii Naţionale cu suprafaţa de 5, 8603 ha.

Prin acţiunile executorului judecătoresc *****, manifestat prin emiterea încheierii nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022, privind aplicarea sechestrului contrar prevederilor titlului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, bugetul municipal este prejudiciat în proporţii deosebit de mari. Din motiv că, terenul sus indicat, a fost adjudecat la licitaţia funciară din 22 decembrie 2021 cu suma de 120 000 000 lei, iar câştigător a fost desemnată SA „*****”, care a achitat un acont în mărime de 3 500 000 lei.

Totodată, din motiv că pe terenul menţionat din bd. Renaşterii Naţionale, a fost aplicat sechestru de către executorul judecătoresc *****, la 26 mai 2022, SA „*****”, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chişinău, privind anularea licitaţiei din 22 decembrie 2021, în privinţa lotului nr. 11-V722-12-2021 şi restituirea acontului plătit de SA „*****” în mărime de 3 500 000 lei.

În consecinţă, datorită faptelor executorului judecătoresc *****, autoritatea municipală nu-şi poate valorifica terenul din bd. Renaşterii Naţionale, fapt ce prejudiciază considerabil bugetul municipal.

Suplimentar, măsurile asigurătorii aplicate de către executorul judecătoresc ***** prin încheierea nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022 nu are o legătură cauzală directă cu dispozitivul documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, aceasta fiind cu caracter nepatrimonial şi anume obligarea Consiliului mun. Chişinău de a emite actul administrativ, fapt constatat şi de către judecătorul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), Veronica Jomiru-Niculiţă, prin încheierea nr. 25-390/22 din 29 iulie 2022.

Executorul judecătoresc la îndeplinirea atribuţiilor sale şi în vederea executării documentului executoriu nu are dreptul de a interzice autorităţii publice locale ca organ colegial de a efectua anumite acţiuni ce ţine de atribuţiile acestora de „putere publică”, dar este în competenţa sa să întocmească proces-verbal de constatare a refuzului organului colegial să execute hotărârea judecătorească şi să îl depună în instanţa de judecată, care va aplica membrilor organului colegial, obligaţi să execute hotărârea, sancţiune prevăzută de lege.

Or, conform art. 14 alin. (2) lit. d) şi e) al legii privind administraţia publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006: consiliul local decide în privinţa actelor juridice de administrare sau de dispoziţie privind bunurile domeniului privat al satului (comunei), oraşului 'municipiului), după caz, în condiţiile legii, decide atribuirea şi schimbarea destinaţiei terenurilor proprietate a satului (comunei), oraşului (municipiului), după caz, în condiţiile legii.

Având ca temei circumstanţele descrise şi materialele anexate, deducem faptul că acţiunile executorului judecătoresc *****, manifestate prin emiterea încheierii nr. 065-802/2022 la 18 ianuarie 2022, în biroul de serviciu amplasat în mun. Chişinău, str. Alexei Şciusev, 27, of. 2,

privind aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, se încadrează în componenţa de contravenţie prevăzută de art. 313 Cod Contravenţional, depăşirea atribuţiilor de serviciu, care prevede, săvârşirea unei acţiuni care depăşeşte în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege şi care contravine intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii.

Fiind audiat în calitate de făptuitor executorul judecătoresc ***** vina nu şi-a recunscut-o.

2. Conform procesului verbal cu privire la contravenţie nr. 25 din 15 noiembrie 2022, acţiunile lui ***** au fost încadrate în baza art. 313 Cod contravenţional, cauza fiind remisă Judecătoriei Chişinău pentru examinare potrivit competenţei.

3. Reprezentantul agentului constatator din cadrul CNA, Sochirca Anton, în cadrul examinării cauzei a solicitat încetarea procesului contravenţional intentat în privinţa lui ***** în baza art. 313 din Codul contravenţional din motivul intervenirii termenului de prescripţie de tragere la răspundere contravenţională.

4. Avocatul Ticul Ion în apărarea drepturilor şi intereselor contravenientului *****, în cadrul examinării cauzei a solicitat încetarea procesului contravenţional din motiv că nu există faptul contravenţiei în acţiunile ultimului.

5. Contravenientul ***** în şedinţa de judecată a susţinut poziţia avocatului.

6. Audiind participanţii la proces, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa ajunge la concluzia de încetare a cauzei contravenţionale în privinţa lui ***** pe învinuirea adusă în baza art. 313 Cod contravenţional, din următoarele considerente.

7. Potrivit art. 5 alin. (1) Cod Contravenţional nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

8. Conform art. 7 din Codul Contravenţional persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

9. Articolul 8 din Codul Contravenţional stabileşte că persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.Instanţa reţine că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie contravenţională, asociată celei penale în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

10. În conformitate cu art. 6 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului consacră dreptul la un proces echitabil. Reieşind jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, reflectate în cauza *Ziliberberg contra Moldovei* (nr. 61821/40, 1 februarie 2005), Curtea a decis că, contravenţia comportă un caracter „penal” în sensul articolului art. 6 din Convenţia Europeană.

11. Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional statuează că procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

12. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate, iar procesulverbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional.

13. Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

14. Conform art. 458 alin. (1) Cod contravenţional examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

15. În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală, bazată pe presupuneri şi incompletă sub aspectul determinării faptei pretinse a fi ilegale.

16. Contravenţia prevăzută de art. 313 din Codul contravenţional, la data întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie nr. 25 din 15 noiembrie 2022, statua că săvîrşirea unei **acţiuni care depăşeşte în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege** şi care **contravine intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice**, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii, *se sancţionează cu amendă de la 30 la 90 de unităţi convenţionale cu privarea de dreptul de a deţine o anumită funcţie sau de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.*

17. La stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, instanţa de judecată reţine că, în sensul art. 313 din Codul Contravenţional, **obiectul juridic** nemijlocit al contravenţiei vizate îl constituie **relaţiile sociale referitoare la activitatea de serviciu în sfera publică**, dar care nu este legată nemijlocit de corupţie, având menirea de a proteja, în plan principal, bunul mers al activităţii serviciului, în care care persoana îşi desfăşoară activitatea, prin îndeplinirea atribuţiilor de serviciu cu responsabilitate, competenţă, eficienţă, promptitudine şi corectitudine, fără abuzuri, cât şi apărarea intereselor publice, a drepturilor şi intereselor legale ale persoanei fizice sau ale persoanei juridice.

18. Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune. Fapta prejudiciabilă, de exces de putere (contravenţional), nu poate fi omisivă; or, doar forma activă, reprezentată de sintagma „săvârşirea unei acţiuni", este consacrată la descrierea preceptului incriminator.

19. În procesul examinării şi cercetării faptei presupuse a fi ilegale, agentul constatator este obligat să stabilească caracterul şi cercul atribuţiilor de serviciu ale contravenientului, circumstanţele obiective, care evidenţiază faptele persoanei publice, în raport cu atribuţiile de serviciu, scopul şi/sau motivele conduitei acestuia.

20. La stabilirea depăşirii limitelor competenţei, în corespundere cu art. 313 Cod contravenţional, agentul constatator se va conduce şi va evidenţia prevederi, care circumstanţiază drepturile şi atribuţiile contravenientului şi, care în mod obligatoriu, sunt consacrate sau derivă dintr-o lege sau dintr-un act normativ subordonat legii (din actele emise de Guvern, de autorităţile administraţiei publice centrale şi locale). Aceasta deoarece, în spiritul de care este animată incriminarea (*mens legis*), sintagma „acordate prin lege" din dispoziţia art. 313 Cod penal este utilizată în sensul său comun de „legislaţie", presupunând, prin aceasta, şi actele normative subordonate legii.

21. Astfel, conform procesului verbal cu privire la contravenţie nr. 25 din 15 noiembrie 2022, executorul judecătoresc ***** este învinuit de faptul, că „La 15 noiembrie 2022, agentul constatator Pşeniţa Daniel (din cadrul CNA), a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui ***** fiind învinuit pentru faptul că la 26 august 2022, în

secretariatul Centrului cu nr. 5344-DR a fost înregistrat raportul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Plevan Vasile, privind examinarea acţiunilor executorului judecătoresc ***** prin prisma săvârşirii contravenţiei prevăzute la art. 312-313 din Codul contravenţional. Ulterior, la 17 octombrie 2022, materialul menţionat a fost înregistrat în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente al CNA cu nr. 316, fiind pornit procesul contravenţional.

Din conţinutul sesizării reiese că, executorul judecătoresc *****, având în gestiune documentul executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012, emis de Curtea de Apel Chişinău, strămutat de la executorul Doroftei Igor, cu privire la obligarea Consiliului Municipal Chişinău să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune SRL „*****”, a unui alt lot de teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior cu destinaţia „sub construcţie”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha, a aplicat sechestrul pe lotul de teren amplasat la intersecţia străzilor Calea Orheiului - bd. Renaşterii Naţionale din mun. Chişinău cu suprafaţa de 5,10 ha, contrar prevederilor documentului executoriu menţionat.

Din analiza materialelor acumulate, s-a stabilit că, la 17 iulie 2012, Curtea de Apel Chişinău a emis hotărârea prin care a admis parţial cererea de chemare în judecată a SRL „*****” şi a obligat să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune şi încheierea contractului cu SRL „*****”, a unui alt teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior în raza cartierelor locative a mun. Chişinău, cu destinaţie „sub construcţii”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha şi încheierea contractului de locaţiune.

Astfel, la 27 noiembrie 2012, de către executorul judecătoresc Igor Doroftei a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 18 aprilie 2013, creditorul SRL „*****”, a fost substituită cu succesorul său în drepturi SRL „*****”.

La cererea creditorului SRL „*****”, prin încheierea nr. R064-129/2021 din 13 ianuarie 2022, executorul judecătoresc Igor Doroftei a dispus strămutarea documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012, emis de Curtea de Apel Chişinău, executorului judecătoresc *****.

La 18 ianuarie 2022, creditorul SRL „*****”, a depus o cerere executorului judecătoresc ***** prin care a comunicat că potrivit informaţiei din Registrul bunurilor imobile, lipseşte grevarea aplicată de către executorul judecătoresc Doroftei Igor.

Astfel, în aceeaşi zi, executorul judecătoresc *****, în scopul asigurării executării documentului executoriu, contrar prevederilor documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, cu privire la obligarea Consiliului mun. Chişinău şi Primăriei mun. Chişinău să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune SRL „*****” (succesor în drepturi SRL „*****”), a unui alt teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior în raza cartierelor locative ale mun. Chişinău, cu destinaţie „sub construcţie”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha, depăşindu-şi atribuţiile de serviciu, la locul de muncă în biroul de serviciu amplasat în mun. Chişinău, str. Alexei Şciusev, 27, of. 2, a emis încheierea nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022 şi a aplicat sechestru asupra bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chişinău, bd. Renaşterii Naţionale cu suprafaţa de 5, 8603 ha.

Prin acţiunile executorului judecătoresc *****, manifestat prin emiterea încheierii nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022, privind aplicarea sechestrului contrar prevederilor titlului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, bugetul municipal este prejudiciat în proporţii deosebit de mari. Din motiv că, terenul sus indicat, a fost adjudecat la licitaţia funciară din 22 decembrie 2021 cu suma de 120 000 000 lei, iar câştigător a fost desemnată SA „*****”, care a achitat un acont în mărime de 3 500 000 lei.

Totodată, din motiv că pe terenul menţionat din bd. Renaşterii Naţionale, a fost aplicat sechestru de către executorul judecătoresc *****, la 26 mai 2022, SA „*****”, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chişinău, privind anularea licitaţiei din 22

decembrie 2021, în privinţa lotului nr. 11-V722-12-2021 şi restituirea acontului plătit de SA „*****” în mărime de 3 500 000 lei.

În consecinţă, datorită faptelor executorului judecătoresc *****, autoritatea municipală nu-şi poate valorifica terenul din bd. Renaşterii Naţionale, fapt ce prejudiciază considerabil bugetul municipal.

Suplimentar, măsurile asigurătorii aplicate de către executorul judecătoresc ***** prin încheierea nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022 nu are o legătură cauzală directă cu dispozitivul documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, aceasta fiind cu caracter nepatrimonial şi anume obligarea Consiliului mun. Chişinău de a emite actul administrativ, fapt constatat şi de către judecătorul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), Veronica Jomiru-Niculiţă, prin încheierea nr. 25-390/22 din 29 iulie 2022.

Executorul judecătoresc la îndeplinirea atribuţiilor sale şi în vederea executării documentului executoriu nu are dreptul de a interzice autorităţii publice locale ca organ colegial de a efectua anumite acţiuni ce ţine de atribuţiile acestora de „putere publică”, dar este în competenţa sa să întocmească proces-verbal de constatare a refuzului organului colegial să execute hotărârea judecătorească şi să îl depună în instanţa de judecată, care va aplica membrilor organului colegial, obligaţi să execute hotărârea, sancţiune prevăzută de lege.

Or, conform art. 14 alin. (2) lit. d) şi e) al legii privind administraţia publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, consiliul local decide în privinţa actelor juridice de administrare sau de dispoziţie privind bunurile domeniului privat al satului (comunei), oraşului municipiului), după caz, în condiţiile legii, decide atribuirea şi schimbarea destinaţiei terenurilor proprietate a satului (comunei), oraşului (municipiului), după caz, în condiţiile legii.

Având ca temei circumstanţele descrise şi materialele anexate, deducem faptul că acţiunile executorului judecătoresc *****, manifestate prin emiterea încheierii nr. 065-802/2022 la 18 ianuarie 2022, în biroul de serviciu amplasat în mun. Chişinău, str. Alexei Şciusev, 27, of. 2, privind aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, se încadrează în componenţa de contravenţie prevăzută de art. 313 Cod Contravenţional, depăşirea atribuţiilor de serviciu, care prevede, săvârşirea unei acţiuni care depăşeşte în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege şi care contravine intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii.”.

22. La caz, instanţa observă, că art. 313 Cod Contravenţional al RMoldova (în redacţia valabilă la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. 25, de până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare din 07.09.2024) prevedea răspunderea contravenţională pentru săvârşirea unei acţiuni care depăşeşte în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege şi care contravine intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii.

23. Reieşind din prescripţiile art. 16 alin. 6) Cod Contravenţional al RM, subiectul faptelor contravenţionale manifestate prin acţiuni care depăşesc vădit drepturile şi atribuţiile acordate prin lege este ***persoana cu funcţie de răspundere*** (persoană căreia, într-o întreprindere, instituţie, organizaţie, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, într-o autoritate publică centrală sau locală, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin lege, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice sau a acţiunilor administrative de dispoziţie, organizatorice ori economice).

24. Astfel, instanţa reţine că, până la adoptarea şi intrarea în vigoare a Legii RM nr.113/2010 executorul judecătoresc avea statut de funcţionar public, fapt statuat clar la alin.(2) art.13 din Legea Republicii Moldova cu privire la sistemul de executare silită, nr.204 din 06.07.2006 (actualmente abrogată [6]). Suplimentar, acest lucru rezultă din următoarele prevederi din legea enunţată: executorul judecătoresc îşi desfăşoară activitatea în cadrul

oficiului de executare (alin.(4) art.13); oficiile de executare sunt subdiviziuni subordonate administrativ şi organizatoric Departamentului de executare (alin.(1) art.7). În acord cu pct.1 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Regulamentului şi structurii Departamentului de executare a deciziilor judiciare, nr.312 din 15.03.2002 (actualmente abrogată [7]), Departamentul de executare de pe lângă Ministerul Justiţiei este organul de specialitate al administraţiei publice, abilitat cu executarea nemijlocită a deciziilor judiciare şi exercitarea activităţii de probaţiune.

25. Din textul prevederilor citate se desprinde următoarea concluzie: până la data intrării în vigoare a Legii RM nr.113/2010 (23 iulie 2010) executorul judecătoresc avea statut de funcţionar public, adică de salariat în cadrul unei autorităţi publice însărcinat cu executarea unei funcţii publice.

26. *Per a contrario*, începând cu 23 iulie 2010 executorul judecătoresc nu mai are statut de funcţionar public, ci de persoană învestită de stat să îndeplinească activităţi de interes public. Acest lucru se desprinde clar din prevederile Legii RM nr.113/2010. La concret, potrivit alin.(1) art.2 din legea nominalizată, executorul judecătoresc este persoană fizică învestită de stat cu competenţa de a îndeplini activităţi de interes public prevăzute de lege. În exercitarea atribuţiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Faptul că, executorul judecătoresc nu este funcţionar public reiese şi din alte prevederi ale Legii RM nr.113/2010, printre care cele ce vizează: admiterea în profesia de executor judecătoresc, drepturile şi obligaţiile sale, activitatea executorului judecătoresc, actul ce conferă dreptul de a practica activitatea de executor judecătoresc, organele profesionale ale executorilor judecătoreşti şi, nu în ultimul rând, modul de retribuire a activităţii desfăşurate de executorul judecătoresc.

27. Astfel, avînd în vedere considerentele expuse *supra*, instanţa nu regăseşte executorul judecătoresc ca subiect al contravenţiei prevăzute la art. 313 Cod Contravenţional.

28. Este de menţionat, că executorul judecătoresc nu poate refuza executarea unui act dat în competenţa sa, decât în cazurile şi în condiţiile stabilite de lege, precum reiterează art. 2 alin. (4) dine Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătoreşti, publicată în MO nr. 126-128 din 23 iulie 2010.

29. Punerea în executare a hotărârilor emise de judecători constituie faza finală şi totodată, obligatorie aprocesului de aplicare a legii. La această etapă executorul judecătoresc apare pe post de figură principală. Acesta este abilitat, conform legii, să transpună în practică cele înscrise în conţinutul actelor aplicative emise. Astfel, executorul judecătoresc este obligat să-şi îndeplinească atribuţiile în conformitate cu legea, evitând abuzuri şi excese în realizarea sarcinilor sale. Însă, este inadmisibilă exercitarea unor influenţe arbitrare în activitatea executorului judecătoresc, în special de către organele de drept, ceea ce poate determina consecinţe negative la punerea în executare a hotărârilor judecătoreşti.

30. Subsecvent, instanţa remarcă faptul că agentul constatator, la examinarea şi constatarea faptei imputate contravenientului nu a detaliat modalitatea de întregire a laturii obiective a contravenţiei şi anume: care acţiuni anume au depăşit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege, după care criterii şi cum s-a stabilit modul vădit de depăşire a limitelor date, şi care anume acţiuni au contravenit intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

31. La caz, se reţine că potrivit materialelor cauzei executorul judecătoresc a primit spre executare documentul executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012, emis în baza deciziei Curţii de Apel Chişinău, prin care admis parţial cererea de chemare în judecată a SRL „*****” şi a obligat să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune şi încheierea contractului cu SRL „*****”, a unui alt teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior în raza cartierelor locative a mun. Chişinău, cu destinaţie „sub construcţii”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha şi încheierea contractului de locaţiune.

32. În acest sens, executorul judecătoresc primind spre executare documentul executoriu şi intentând procedura de executare a întreprins măsuri întru executarea documentului executoriu.

33. Astfel, la 18 ianuarie 2022, creditorul SRL „*****”, a depus o cerere executorului judecătoresc ***** prin care a comunicat că potrivit informaţiei din Registrul bunurilor imobile, lipseşte grevarea aplicată de către executorul judecătoresc Doroftei Igor. În aceeaşi zi, executorul judecătoresc *****, în scopul asigurării executării documentului executoriu, contrar prevederilor documentului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, cu privire la obligarea Consiliului mun. Chişinău şi Primăriei mun. Chişinău să emită actul administrativ privind alocarea în locaţiune SRL „*****” (succesor în drepturi SRL „*****”), a unui alt teren în schimbul terenului vicios, atribuit anterior în raza cartierelor locative ale mun. Chişinău, cu destinaţie „sub construcţie”, cu suprafaţa nu mai mică de 0, 39 ha, depăşindu-şi atribuţiile de serviciu, la locul de muncă în biroul de serviciu amplasat în mun. Chişinău, str. Alexei Şciusev, 27, of. 2, a emis încheierea nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022 şi a aplicat sechestru asupra bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chişinău, bd. Renaşterii Naţionale cu suprafaţa de 5, 8603 ha. Emiterea încheierii nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022, privind aplicarea sechestrului contrar prevederilor titlului executoriu nr. 3-962/12 din 17 iulie 2012 emis de Curtea de Apel Chişinău, asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, bugetul municipal este prejudiciat în proporţii deosebit de mari. Din motiv că, terenul sus indicat, a fost adjudecat la licitaţia funciară din 22 decembrie 2021 cu suma de 120 000 000 lei, iar câştigător a fost desemnată SA „*****”, care a achitat un acont în mărime de 3 500 000 lei.

34. Concluzia agentului constatator, că această acţiune ar fi fost efectuată de către executorul judecătoresc la îndeplinirea atribuţiilor sale în vederea executării documentului executoriu nu avea dreptul de a interzice autorităţii publice locale ca organ colegial de a efectua anumite acţiuni ce ţine de atribuţiile acestora de „putere publică”, dar este în competenţa sa să întocmească proces-verbal de constatare a refuzului organului colegial să execute hotărârea judecătorească şi să îl depună în instanţa de judecată, care va aplica membrilor organului colegial, obligaţi să execute hotărârea, sancţiune prevăzută de lege.

35. Instanţa menţionează că legiuitorul a instituit prevederile inserate în art. 25 Cod Executare, or, acţiunea efectuată la caz de către *****, în calitate de executor judecătoresc, se încadrează perfect în rigorile Legii, neavând de altfel temeiuri de a refuza executarea acestui act, dat în competenţa sa prin Lege.

36. Este de menţionat şi faptul, că învinuirea adusă executorului judecătoresc, conform căreia prin acţiunile sale ar fi prejudiciat interesele publice, prin emiterea încheierii nr. 065-802/2022 din 18 ianuarie 2022, nu are la bază vreo forţă probantă, or, aceasta a fost emisă în cadrul unei proceduri de executare.

37. Astfel, instanţa relevă faptul că orice persoană afectată de acţiunile unui executor judecătoresc în cadrul unei proceduri de executare este în drept să le conteste în ordine civilă, acţiunile acestuia nefiind în sfera de aplicare a răspunderii contravenţionale.

38. Potrivit art. 425 alin. (1)-(3) Cod Contravenţional probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

39. Astfel, întru vinovăţia executorului judecătoresc în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 313 Cod contravenţional, agentul constatator a prezentat următoarele probe: proces-verbal cu privire la contravenţie nr. 25 din 15 noiembrie 2022 (f.d. 5-9); proces-verbal de audiere a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional din 11 octombrie 2022 (f.d. 19-22); decizie de pornire a procesului contravenţional din 28 septembrie 2022 (f.d. 24-26); raport din 26 august 2022 (f.d. 29-30); raport din 26 iulie 2022 (f.d. 31-33); extras din Registrul bunurilor imobile (f.d. 35-36); dosar cadastral cu anexe (f.d. 37-176).

40. Din perspectiva CEDO, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

41. În partea ce ţine de stabilirea existenţei faptelor ilicite, sub aspectul componenţei contravenţionale, instanţa va face trimitere la prevederile art. 375 Cod Contravenţional, potrivit cărora persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

42. În consecinţă, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie pe presupuneri, fără suport factologic, invocând concluzii lipsite de forţă probantă, neadministrându-se înscrisuri, mijloace de probă, ce ar confirma în mod direct şi indubitabil vinovăţia lui *****, pe când demonstrarea vinovăţiei unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente, în raport cu procesul-verbal întocmit.

43. Conform art. 442 alin. (1) Cod Contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

44. Potrivit art. 440 alin. (1) Cod Contravenţional constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

45. Prin urmare, reieşind din probele examinate în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa nu a constatat în acţiunile executorului judecătoresc elementele contravenţiei imputate, ce s-ar fi individualizat prin săvârşirea unei acţiuni care depăşeşte în mod vădit limitele drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege şi care contravine intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii, or înscrisurile prezentate de către agentul constatator nu sunt suficiente pentru a da o apreciere obiectivă, neîndoielnică şi imparţială asupra acţiunilor pretins ilegale şi săvârşite de către executorul judecătoresc, circumstanţe în care asupra contravenientului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

46. În contextul expus, instanţa reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrşită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate.

47. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia.

48. Ţinând cont de cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este învinuit ***** reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

49. Aşadar, cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi ale procesului contravenţional.

50. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: ...în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franţa (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30*).

51. Din circumstanţele menţionate, instanţa de judecată conchide, că nu a fost comisă fapta contravenţională reţinută în acţiunile lui ***** în temeiul art. 313 Cod Contravenţional, acesta nu este subiect al contravenţiei imputate, ceea ce direcţionează către inexistenţa faptului contravenţiei.

52. Conform art. 461 Cod Contravenţional în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

53. Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei.

În atare circumstanţe şi conducându-se de prevederile art. art. 441, 460-462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

A anula procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 25 din 15 noiembrie 2022 întocmit în privinţa lui ***** în baza art. 313 din Codul contravenţional şi a înceta procesul contravenţional pornit în privinţa lui ***** în baza art. 313 Cod Contravenţional, pe motivul inexistenţei faptului contravenţiei.

Hotărâre cu drept de atac, în ordine de recurs, la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**